

"Legiuitorul român a considerat că se impune înființarea unui organism instituțional al cărui scop să conștie în adoptarea și luarea măsurilor sociale destinate protecției salariaților din domeniul construcțiilor pe perioada timpului friguros, perioadă în care întreaga activitate din construcții este întreruptă".

"Plata cotei de 0,5% din construcții nu este condiționată de apartenența beneficiarului la CSC"

Interviu cu Angela Porumb, partener în cadrul Casei de avocatură Mușat & Asociații

Obligația de plată a cotei de 0,5% pe care dezvoltatorii de imobile trebuie să o achite către Casa Socială a Construcțiilor (CSC) nu este condiționată de apartenența beneficiarilor la CSC, ne-a spus avocatul Angela (Mare) Porumb, partener la Mușat & Asociații. Domnia sa ne-a explicat care este legislația ce stă la baza acestei taxe și ce probleme întâmpină CSC în colectarea ei. Mușat și Asociații reprezintă CSC în procesele deschise în instanță pe subiect.

Reporter: Care sunt reglementările ce prevăd prelevarea de către Casa Socială a Constructorilor (CSC), de la beneficiarii care dezvoltă imobile, a unei cote de 0,5% din valoarea devizului?

Angela Porumb: Casa Socială a Constructorilor (CSC) a fost înființată și își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 215/1997, rolul său fiind de asigurare a protecției sociale a salariaților din sectoarele de construcții și materiale de construcții, în perioada timpului nefavorabil. Legiuitorul român a considerat că se impune înființarea unui organism instituțional al cărui scop să conștie în adoptarea și luarea măsurilor sociale destinate protecției salariaților din domeniul construcțiilor pe perioada timpului friguros, perioadă în care întreaga activitate din construcții este întreruptă.

Deci, tocmai raportat la scopul înființării CSC, legiuitorul a stabilit prin dispozițiile art. 16 din Legea nr. 215/1997, sursele de constituire a fondului CSC, printre acestea

fiind enumerată la lit.c. și cota de 0,5% din valoarea devizului de construcții, cu corespondent în devizul general al lucrării.

În aplicarea Legii nr. 215/1997, a

fost adoptată Hotărârea de Guvern nr. 600/1998 pentru modificarea și completarea HG nr. 376/1994 pri-

(continuare în pagina 22)

urmare din pagina 21

vind metodologia de elaborare a devizului general pentru obiectivele de investiții, care introduce în structura devizului general și cota de 0,5% ce revine CSC. Ulterior, HG nr. 600/1998 a fost abrogată prin apariția altor hotărâri de guvern, în prezent fiind aplicabilă HG nr. 907/2016 (în formă modificată prin HG nr. 79/2017), care menține cota de 0,5% ca element în structura devizului general.

Legea nr. 215/1997:
"Salariații cu contract individual de muncă din activitatea de construcții și de producere a materialelor de construcții beneficiază pe perioada întreruperii activității de o indemnizație reprezentând o sumă impozabilă, al cărei quantum lunar este egal cu 75% din media pe ultimele trei luni a salariului de bază brut".

Toate aceste prevederi legale atribuie în sarcina titularului unei autorizații de construire în calitate de beneficiar de investiții - investitor sau proprietar - obligația virării către CSC, pe măsura execuției lucrărilor, a cotei de 0,5%.

Este important de menționat că obligația suportării acestui cost revine tuturor beneficiarilor de investiții - investitori sau proprietari - titulari ai unei autorizații de construire (indiferent de sursa de finanțare) care are la baza obținerii ei, printre documentele obligatorii, și devizul general al lucrării. Iar, potrivit HG nr. 907/2016, beneficiarul investiției este definit ca fiind orice "entitate publică, persoană juridică sau fizică, ce are un drept de execuție a lucrărilor de construcții potrivit prevederilor Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare".

Reporter: Întâmpină CSC obstacole în colectarea acestei taxe și care sunt acestea?

Angela Porumb: Nu dețin date

complete referitoare la dificultățile întâmpinate de CSC în colectarea acestei taxe. Însă ceea ce pot confirma, având în vedere implicarea directă în dosarele care vizează acest aspect, este faptul că unul dintre motivele invocate de către titularii acestei obligații pentru a-și justifica refuzul plății cotei de 0,5% l-a constat viziunea diferită de interpretare a Legii nr. 50/1991 și modificările aduse acesteia, prin raportare la Legea nr. 215/1997. Însă instanțele de judecată au lămurit acest aspect, stabilind că obligația plății cotei de 0,5% este instituită prin Legea nr. 215/1997 și nu a fost niciodată modificată, suspendată sau abrogată, prin niciun act normativ, fiind pe deplin actuală.

Reporter: Reprezentanții CSC ne-au precizat că, de cele mai multe ori, beneficiarii de investiții care încearcă să se sustragă de la plata cotei de 0,5%, invocă neapartenența la Casa Socială. Este corectă această abordare?

Angela Porumb: Obligația plății cotei de 0,5% nu este condiționată

de apartenența la CSC. Cadrul de reglementare al acestei obligații nu prevede o astfel de restrângere a titularilor acestei obligații, iar privit prin prisma scopului pentru care a fost înființată CSC - protecția socială a salariaților din construcții pe perioadele friguroase - nici nu permite o astfel de abordare.

S-ar ajunge la o restrângere nejustificată și absolut arbitrară a surseilor de finanțare a fondului CSC, cu efecte negative asupra posibilității reale a CSC de a asigura protecția socială la care este obligat. Menționăm că, în conformitate cu art. 12 din Legea nr. 215/1997, "salariații cu contract individual de muncă din activitatea de construcții și de producere a materialelor de construcții beneficiază pe perioada întreruperii activității de o indemnizație reprezentând o sumă impozabilă, al cărei quantum lunar este egal cu 75% din media pe ultimele trei luni a salariului de bază brut". Deci, prin lege este fixat inclusiv nivelul financiar ce trebuie asigurat fiecărui salariat ce beneficiază de

protecție socială, din fondul CSC, nivel stabilit prin corelare directă cu sursele de finanțare ale acestui fond. Deci, cota de 0,5% este reglementată în sarcina tuturor beneficiarilor de investiții, indiferent de apartenența/nonapartenența acestora la CSC.

Din ceea ce cunosc, urmare a implicării în dosarele de instanță pe care le-am gestionat, au existat situații în care diverși titulari au considerat în mod constant că nu datorează această cotă, însă instanțele de judecată au lămurit acest aspect, soluțiile în dosare invalidând susținerile ce au motivat refuzul acceptării acestei obligații de către respectivi beneficiari.

Reporter: Ce importanță au Precizările comune ale Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și Ministerului Transportului emise pe subiect? Modifică acestea în vreun fel reglementările în domeniu?

Angela Porumb: În primul rând, din punct de vedere al rigurozității juridice, este evident că Precizările comune emise în anul 1999, datorită forței juridice inferioare ce le este asociată, nu au valență de modificare a cadrului de reglementare a obligației de plată a cotei de 0,5%, instituit prin lege. Însă, dincolo de această mențiune, analizând conținutul concret al Preci-

Angela Porumb: "Obligația plății cotei de 0,5% nu este condiționată de apartenența la CSC. Cadrul de reglementare al acestei obligații nu prevede o astfel de restrângere a titularilor acestei obligații".

zărilor, este clar că rolul acestora este de a lămuri art. 16 alin. 1, lit. c) din Legea nr. 215/1997, mai exact cine are obligația prelevării cotei de 0,5%, acesta fiind titularul investiției, care obține o autorizație de construire, adică investitorul sau proprietarul indiferent de sursa de finanțare și forma de proprietate.

Reporter: Unii beneficiari invocă faptul că, în virtutea faptului că art. 301 din legea nr. 50/1991 a fost abrogat, nu ar mai exista cadrul legal de plată a cotei de 0,5%. Înțeleg că CSC a câștigat două procese

pe acest subiect, cu Primăriile municipiilor Cluj-Napoca și Slobozia. Ce ne puteți spune referitor la acest articol și la motivările celor două instanțe?

Angela Porumb: Dispozițiile art. 30 indice 1 au fost prevăzute în cadrul O.U.G. nr. 214/2008 ca fiind o completare a dispozițiilor Legii nr. 50/1991. Deci, art. 30 indice 1 nu a reprezentat temeiul obligației de plată a cotei de 0,5%, izvorul acestei obligații reprezentându-l dintotdeauna art. 16 din Legea nr. 215/1997.

Deci, abrogarea art. 30 indice 1 din Legea nr. 50/1991 nu a avut nici o influență asupra existenței obligației de plată a cotei de 0,5%, obligația a existat neîntrerupt încă de la momentul intrării în vigoare a Legii nr. 215/1997, concluzie validată de către instanțele de judecată în ambele dosare.

Reporter: Care este importanța achitării acestei taxe?

Angela Porumb: Cota de 0,5% reprezintă una din sursele de constituire a Fondului CSC, fond destinat realizării scopului pentru care a fost înființată - protecția socială a salariaților. Deci, neachitarea acestei taxe are ca efect restrângerea nejustificată a resurselor financiare

previzionate de legiuitor a fi destinate plăților ce trebuie efectuate către beneficiarii protecției sociale ce stă la baza adoptării Legii nr.215/1997.

Reporter: Cum a evoluat acest segment, în ultima perioadă? Ce evoluție a avut numărul celor care au plătit această taxă?

Angela Porumb: Nu am date certe, însă ceea ce pot să vă spun, din cele aflate de la reprezentanții CSC, este că o anumită parte din dezvoltatorii cu proiecte importante încearcă să facă "economii", tergiversând plata cotei legale de 0,5%, sub diferite pretexte care exced prevederilor Legii nr. 215/1997 și HG nr. 907/2016, precum și al celorlalte acte normative care se referă la cota de 0,5% ce trebuie achitată către CSC. În această situație CSC poate solicita în instanță plata sumelor datorate, inclusiv dobânda legală.

Reporter: Vă mulțumesc!

Avocatul Angela (Mare) Porumb este partener în cadrul Casei de avocatură Mușat & Asociații, înființată în urmă cu 27 de ani. În prezent, Mușat & Asociații oferă asistență juridică în toate domeniile dreptului afacerilor - fuziuni și achiziții, privatizări, litigii și arbitraj comercial, drept bancar și financiar, energie și resurse naturale, proprietate intelectuală și concurență, dreptul societăților comerciale, tehnologia informației și comunicații, dreptul muncii, drept fiscal, piețe de capital, imobiliare, dreptul mediului, parteneriate public-privat, sănătate și produse farmaceutice, insolvență și reorganizări judiciare, transport maritim și aviație, asigurări. Firma are 100 de avocați și circa 3.500 de clienți, atât locale, cât și străine (instituții financiare, fonduri de investiții, societăți comerciale publice și private, agenții guvernamentale autohtone, companii din SUA și UE care au investit la noi.